

Arrest

nr. 291 667 van 10 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 februari 2023 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. KLAPWIJK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een etnische Tamil te zijn. U werd op (...) 1991 geboren in Jaffna. In 2005 werd uw oom hier vermoord, vermoedelijk omdat hij videopnames had gemaakt van een meisje dat verkracht en vermoord werd door soldaten van het Singalese leger. Na de moord op uw oom trok u met uw gezin naar Vavuniya op 5 januari 2006. Op 23 januari 2007 werden u, uw oudere

broer, uw oom Uthayakumar, uw neef Thavaneesam en uw huisbaas Murughara Arumiyagan gearresteerd. Jullie werden er namelijk van verdacht bommen te vervoeren en te bewaren. Jullie werden naar het Joseph Camp gebracht in Vavuniya waar jullie drie dagen verbleven. Vervolgens verbleven jullie een nacht in het politiekantoor en leefde u een maand in gevangenschap bij de CID (Criminal Investigation Department). Hierna werd u naar een jeugd-rehabilitatiecentrum gebracht, Abeya kindertehuis genaamd, waar u twee jaar lang verbleef. Hierna werd u overgeplaatst naar een ander rehabilitatiecentrum, Ashoka kindertehuis genaamd, waar u nog anderhalf jaar verbleef. Zowel het Abeya als het Ashoka kindertehuis bevonden zich in het Anuradhapura district in de Noordelijke Centrale Provincie in Sri Lanka. Op 28 juli 2017 werden u, uw broer, uw oom en uw huisbaas vrijgesproken omdat uw neef Thavaneesam de schuld op zich nam. Thavaneesam was echter niet schuldig, maar trachtte op advies van zijn advocaat door valselyk te bekennen de procedure te versnellen. Drie dagen na uw vrijlating kwam de CID naar uw huis om te zeggen dat u onder toezicht stond en dat u daarom terug naar Vavuniya moest verhuizen. Nog zeven dagen later kwam het leger naar uw huis en ze vroegen u om bij het leger te gaan. U weigerde hun verzoek en het leger verliet uw huis. De volgende dag kwamen ze echter terug naar uw huis, terwijl u elders aan het werk was. Ze bedreigden u via uw broer en zeiden dat u bij het leger moest gaan. U reisde vervolgens op 15 augustus 2010 naar Anuradhapura en ging eveneens naar Jaffna om het attest van de ICRC te halen. U reisde vervolgens naar Colombo waar u op 20 augustus 2010 het vliegtuig naar Ivoorkust nam. Hier leefde u tot 5 mei 2016 in een kamer zonder dat u die ooit verliet. U reisde vervolgens naar België waar u op 5 mei 2016 asiel aanvraagde. Uw broer ging na de bedreigingen door het leger in Colombo werken, maar werd in 2013 gedwongen om bij het leger te gaan. Hij werkt daar nog steeds verplicht. Ter staving van uw asielrelaas legde u een originele enveloppe voor en twee originele documenten van de ICRC alsook de kopieën van de volgende documenten: uw identiteitskaart, de overlijdensakte van uw oom, het doodsprentje van uw oom, documenten over uw arrestatie en de vertaling ervan naar Tamil, een analyse van de bom die bij uw thuis gevonden werd en een document van de Human Rights Commission.

Op 26 oktober 2017 werd u een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire bescherming betekend door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Er kon immers geen geloof gehecht worden aan uw verblijf in Sri Lanka tot 2010 en uw daaropvolgend verblijf in Ivoorkust tot 5 mei 2016. U slaagde er bovendien niet in om ontegensprekelijk uw identiteit aan te tonen. Verder kon er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de banden van uw familieleden met de LTTE. Ook wat betreft uw arrestatie bleken uw verklaringen op zijn minst sterk overdreven, zij het niet ongeloofwaardig. U werd bovendien vrijgesproken van de feiten waarvoor u oorspronkelijk werd vastgehouden. Ten slotte konden uw verklaringen betreffen de vermeende vervolging door de CID en het leger niet overtuigen. U ging in beroep tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde de beslissing van het CGVS in hun arrest van 26 februari 2018.

Op 8 mei 2018 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat u tussen augustus 2016 en april 2017 in Frankrijk verbleef om er asiel aan te vragen. U werd echter via de Dublin-regeling naar België gebracht. U zou bovendien slechts vijf maanden in Afrika hebben verbleven en geen vijf jaar zoals u eerder verklaarde. U verwees verder naar uw problemen zoals u reeds uiteenzette in uw eerste verzoek om internationale bescherming. Er zouden in uw regio verschillende jongens gerekruteerd worden door het leger. U legde ook een kopie van een attest van de Human Rights Commission van Sri Lanka neer dat zou aantonen dat u gevangen gehouden werd in Sri Lanka van 2009 tot 2010. Intussen zou u ook sympathisant zijn van de TCC (Tamil Coordinating Committee) in België en u vreest dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Hierop nam het CGVS op 11 juli 2018 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van uw verzoek, dit omdat u geen nieuwe geloofwaardige elementen aanbracht die noopten tot herziening van het eerdere oordeel van het CGVS en de RvV. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 21 augustus 2018 deed u een derde verzoek om internationale bescherming. U verzocht opnieuw internationale bescherming omwille van uw oorspronkelijke problemen, en haalde ook aan dat u deelnam aan een fietsparade en een manifestatie in België. U legde hierbij een attest van de Human Rights Commission of Sri Lanka voor, alsook foto's van uw studententijd en een studentenkledinglabel, en de enveloppen waarin deze zaken u toegezonden werden. Op 4 oktober 2018 werd uw derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de eerdere appreciaties van het CGVS en de RvV konden ombuigen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 23 april 2019 een vierde verzoek om internationale bescherming in. De politie zou immers nog steeds naar u op zoek zijn. Ter staving van uw vierde verzoek

om internationale bescherming legde u de volgende originele documenten neer: een enveloppe, een oproepingsbrief van de politie en de vertaling ervan en een brief van uw moeder aan de magistraat met de vertaling ervan. Uw vierde verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk bevonden. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de eerdere appreciaties van het CGVS en de RvV konden ombuigen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 5 december 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich nog steeds op dezelfde problemen. De politie zou vorig jaar naar uw huis gekomen zijn. Voorts nam u in september 2019 deel aan een manifestatie georganiseerd door de TCC en werd een artikel hierover gepubliceerd op een Sri Lankaanse nieuwswebsite. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u een afdruk neer van dit artikel. Op 29 januari 2020 werd uw vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden. U bracht immers geen nieuwe elementen aan die de eerdere appreciaties van het CGVS en de RvV konden ombuigen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 21/09/2020 een zesde verzoek om internationale bescherming in. Het was lang stil rond uw problemen in Sri Lanka, maar in juli 2020 kwamen de autoriteiten u opnieuw zoeken i.v.m. de problemen die u in het verleden aanhaalde. U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw huidige verzoek. Op 18 februari 2021 verklaarde het CGVS uw zesde verzoek om internationale bescherming nietontvankelijk, omdat u geen nieuwe elementen aan die de eerdere appreciatie van het CGVS konden ombuigen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te verlaten diende u op 9 april 2021 een zevende verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde uw problemen zoals u die uiteenzette in het kader van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming. In november 2020 kwam de CID naar uw huis om het te doorzoeken. U verwees ook naar de manifestaties die gaande zijn in uw land van herkomst van Tamils die op zoek zijn naar hun vermiste dierbaren. Als u Sri Lanka niet verlaten had, dan zou u nu ook vermist zijn. Ter staving van uw zevende verzoek om internationale bescherming legde u 52 artikels neer van soortgelijke incidenten als de uwe. De artikels dateren van december 2020 tot maart 2021. U legde tevens de enveloppes neer waarin u de krantenartikelen ontving.

Op 21 april 2021 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. Deze beslissing werd nadien ingetrokken en op 22 februari 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek ditmaal wel ontvankelijk. Het beroep dat u aanhangig had gemaakt tegen de oorspronkelijke beslissing werd door de RvV verworpen. Op 29 juni 2022 werd u vervolgens door het CGVS de kans geboden om uw zevende verzoek kracht bij te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, en wel hierom.

Zo moet **vooreerst** worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw allereerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan

geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw volgende verzoeken werden om voorgaande reden telkens niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen en bijgevolg staat de beoordeling er van vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De verklaring dat u nog steeds wordt gezocht door de CID wegens uw vermeende band met de LTTE en zij recent nog uw woning zouden hebben doorzocht voegt dan ook niets toe aan uw verzoek (Verklaring DVZ dd. 7 april 2021). Immers werd in het verleden meermaals en op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom **geen enkel geloof** kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder borduurt, is dan ook niet ernstig. U toonde immers op geen enkele manier aan waar het CGVS in haar eerdere beoordeling(en) een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen, wel integendeel (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 29 juni 2022, p. 4, 7). Hoe dan ook legde u geen enkel stuk neer waaruit zou moeten blijken dat de CID recent uw woning zou hebben doorzocht, waardoor dit eigenlijk niets meer is dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Bovendien bleek u geen idee te hebben wie net uw huis had doorzocht: "Ze weten niet wie ze zijn, ze komen met de brommer", noch kon u aangeven wanneer dit was (CGVS, p. 7-8).

Wat er ook van zij, u herhaalde andermaal in onderhavig verzoek wél gelogen te hebben over uw jarenlang verblijf in Ivoorkust en meende Sri Lanka pas in 2016 te hebben verlaten. Dat u zou toegeven in het verleden doelbewust de Belgische asiendiensten te hebben misleid is eerst en vooral tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid. Bovendien ziet het CGVS geen enkele reden waarom zij heden zondermeer zou moeten aannemen dat u wel de waarheid zou spreken. Dient immers te worden benadrukt dat, daargelaten dit hoegenaamd niet als een nieuw element kon worden beschouwd, het CGVS reeds in het kader van uw eerste verzoek van oordeel was dat u zelfs uw verblijf in Sri Lanka tot 2010 niet aannemelijk wist te maken, een beoordeling die ook door de RvV werd gesteund. Dat u heden dan ook zou beweren Sri Lanka nog een pak later te hebben verlaten en in die periode ook nog problemen zou hebben gekend, raakt werkelijk kant noch wal. Bovendien bleek ook dit slechts een blote bewering die u niet hard wist te maken. Zo legde u ter staving van uw vertrek en/of reisweg nog steeds geen enkel stuk neer. U meende dan wel met een vals paspoort te hebben gereisd, doch gevraagd onder welke naam u toen reisde kwam u niet verder dan "Thelina". De volledige naam herinnerde u zich niet en evenmin kon u daar behalve "het was van Sri Lanka", "het gezicht was zoals mij" en "zelfde leeftijd" inhoudelijk nog iets over kwijt (CGVS, p. 4-5). Het lijkt er dan ook sterk op dat u met een ander paspoort, wellicht het uwe, Sri Lanka hebt verlaten. Dient derhalve te worden toegevoegd dat u **nog steeds geen enkel stuk neerlegt ter staving van uw identiteit**, waardoor het CGVS aldus nog steeds geen duidelijk zicht heeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Evenmin konden de **documenten** die u heden wel neerlegde vermogen om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen (CGVS, p. 3, 8). Dient hoe dan ook te worden herhaald dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, is enige voorzichtigheid alvast geboden. Hoe dan ook, met betrekking tot de krantenartikelen moet worden vastgesteld dat u hier niet bij naam wordt genoemd, deze geen betrekking hebben op uw persoonlijk wedervaren en aldus geen toegevoegde waarde bezitten. Het louter verwijzen naar de algemene situatie volstaat immers niet om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. Zo ook ontbreekt enige persoonlijke link met de Franse asieldocumenten van uw tante en blijkt hieruit geen enkele familieband, waardoor ook in deze de toegevoegde waarde eerder zoek is. Dient in de marge nog te worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht dient te worden en moet worden beoordeeld op de eigen merites.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u in het kader van uw vorige verzoeken eveneens melding maakte van activiteiten voor het 'Tamil Coordinating Comitee' (hierna TCC), al kon u ook hierover niet overtuigen. Immers dient eerst en vooral te worden vastgesteld dat het bijzonder frappant is dat u in onderhavig verzoek uw activiteiten voor het TCC niet naar voor zou brengen, wanneer u werd gepolst naar uw vrees bij terugkeer (CGVS, p. 9). Dat u dit klaarblijkelijk slechts sporadisch zou opwerpen roept reeds vragen op. Daargelaten zulks aldus minstens de ernst van uw voorgehouden vrees ondergraaft, werd reeds in het verleden geoordeeld dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er

redelijkerwijze van uitgegaan kon worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België.

Bovendien bleek uw rol zodanig beperkt dat het niet waarschijnlijk zou zijn dat u in de problemen zou kunnen komen, afgaande op toen beschikbare informatie. U brengt heden echter geen elementen aan die het tegendeel zouden kunnen bewijzen. Zo bevestigde u nog steeds geen officieel lid te zijn geworden en gevraagd naar uw activiteiten en uw rol binnen de organisatie stelde u nogal vaag een “supporter” te zijn. U gepolst waarom dat niet het geval was antwoordde u op de koop toe nogal weinig afdoend: “Ze vroegen niet of ik lid wou worden, ik vroeg het ook niet”. Een dergelijke desinteresse is bijzonder frappant. U kon de missie van de organisatie slechts summier omschrijven als “de wereld tonen welke problemen Sri Lankanen hebben” en de volledige naam van de leider bleek u ook te zijn ontgaan. U gevraagd naar uw eigen functioneren binnen de organisatie antwoordde u vreemd genoeg: “ik ga en doe niets bij die organisatie”. U meende hen enkel en alleen als vrijwilliger te hebben ondersteund: “wat ze mij zeggen, ik doe het” en zou in die hoedanigheid wat tafels hebben verzet, vlaggen hebben opgehangen en spandoeken opgebonden, doch niets meer. U zou dan ook slechts af en toe hebben deelgenomen. U had aldus geen organiserende functie, noch zou u hen behalve een sporadische donatie substantieel financieel hebben ondersteund, hetgeen uw beperkte rol wederom bevestigt (CGVS, p. 9-11).

Hoe dan ook had u hierdoor in België geen problemen gekend en ondanks het feit dat er foto’s van u werden genomen tijdens dergelijke evenementen, had uw familie in Sri Lanka hier ook geen negatieve gevolgen van ondervonden. U had eigenlijk geen idee of de Sri Lankaanse overheid op de hoogte was van uw activiteiten, wist niet zeker of u hier hoegenaamd problemen zou door ondervinden en had geen weet van lotgenoten die wél in de problemen waren gekomen (CGVS, p. 11-12). U had hoe dan ook nooit een interview gegeven en behalve het door u neergelegde artikel uit uw vorige verzoeken bleek deze geen identificerende informatie over u te bevatten. Dat uw beeldmateriaal en/of personalia aldus zou verspreid zijn en te zien zou zijn geweest in Sri Lanka, blijkt aldus niets meer dan een blote bewering.

Aldus kan gezien de beperkte omvang van uw rol binnen de Tamilgemeenschap niet zomaar aangenomen worden dat u hierom in de problemen zou kunnen komen bij terugkeer naar Sri Lanka. Zonder concrete aanwijzingen van het tegendeel (zie supra) lijken uw activiteiten en engagement bijzonder weinig opzienbarend. U kon gezien bovenstaande vaststellingen dan ook niet aantonen dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren. Het louter verwijzen naar dergelijke activiteiten en/of de algemene situatie in Sri Lanka volstaat dan ook niet om enige vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken (CGVS, p. 12-14).

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds allen besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Met betrekking tot de door u neergelegde enveloppe staat deze enkel dat u post krijgt, doch niets meer.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze

controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (supra).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van:

“schending van artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vr. W. van de wet van 15 december 1980”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Verzoeker houdt in het kader van onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming vast aan zijn initiële asielrelaas en herhaalde zijn problemen zoals hij die uiteenzette in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming. Verzoeker stelde dat de CID in november 2020 naar zijn huis kwam om het te doorzoeken. Verzoeker verwees ook naar de manifestaties die gaande zijn in zijn land van herkomst van Tamils die op zoek zijn naar hun vermiste dierbaren en stelt ook vermist te zijn indien hij Sri Lanka niet verlaten had. Ter staving van onderhavig zevende verzoek om internationale bescherming legde verzoeker 52 artikels neer van soortgelijke incidenten als de zijne. De artikels dateren van december 2020 tot maart 2021 en legde tevens de enveloppes neer waarin hij de krantenartikelen ontving.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hemde subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een

reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, en wel hierom.

Zo moet **vooreerst** worden opgemerkt dat met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielaanvraagproces dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw allereerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook uw volgende verzoeken werden om voorgaande redenen telkens niet-ontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen en bijgevolg staat de beoordeling er van vast. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

De verklaring dat u nog steeds wordt gezocht door de CID wegens uw vermeende band met de LTTE en zij recent nog uw woning zouden hebben doorzocht voegt dan ook niets toe aan uw verzoek (Verklaring DVZ dd. 7 april 2021). Immers werd in het verleden meermaals en op uiterst omstandige wijze uiteengezet waarom **geen enkel geloof** kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder borduurt, is dan ook niet ernstig. U toonde immers op geen enkele manier aan waar het CGVS in haar eerdere beoordeling(en) een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen, wel integendeel (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 29 juni 2022, p. 4, 7). Hoe dan ook legde u geen enkel stuk neer waaruit zou moeten blijken dat de CID recent uw woning zou hebben doorzocht, waardoor dit eigenlijk niets meer is dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Bovendien bleek u geen idee te hebben wie net uw huis had doorzocht: "Ze weten niet wie ze zijn, ze komen met de brommer", noch kon u aangeven wanneer dit was (CGVS, p. 7-8).

Wat er ook van zij, u herhaalde andermaal in onderhavig verzoek wél gelogen te hebben over uw jarenlang verblijf in Ivoorkust en meende Sri Lanka pas in 2016 te hebben verlaten. Dat u zou toegeven in het verleden doelbewust de Belgische asieldiensten te hebben misleid is eerst en vooral tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid. Bovendien ziet het CGVS geen enkele reden waarom zij heden zondermeer zou moeten aannemen dat u wel de waarheid zou spreken. Dient immers te worden benadrukt dat, daargelaten dit hoegenaamd niet als een nieuw element kon worden beschouwd, het CGVS reeds in het kader van uw eerste verzoek van oordeel was dat u zelfs uw verblijf in Sri Lanka tot 2010 niet aannemelijk wist te maken, een beoordeling die ook door de RvV werd gesteund. Dat u heden dan ook zou beweren Sri Lanka nog een pak later te hebben verlaten en in die periode ook nog problemen zou hebben gekend, raakt werkelijk kant noch wal. Bovendien bleek ook dit slechts een blote bewering die u niet hard wist te maken. Zo legde u ter staving van uw vertrek en/of reisweg nog steeds geen enkel stuk neer. U meende dan wel met een vals paspoort te hebben gereisd, doch gevraagd onder welke naam u toen reisde kwam u niet verder dan "Thelina". De volledige naam herinnerde u zich niet en evenmin kon u daar behalve "het was van Sri Lanka", "het gezicht was zoals mij" en "zelfde leeftijd" inhoudelijk nog iets over kwijt (CGVS, p. 4-5). Het lijkt er dan ook sterk op dat u met een ander paspoort, wellicht het uwe, Sri Lanka hebt verlaten. Dient derhalve te worden toegevoegd dat u **nog steeds geen enkel stuk neerlegt ter staving van uw identiteit**, waardoor het CGVS aldus nog steeds geen duidelijk zicht heeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Evenmin konden de **documenten** die u heden wel neerlegde vermogen om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen (CGVS, p. 3, 8). Dient hoe dan ook te worden herhaald dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, is enige voorzichtigheid alvast geboden. Hoe dan ook, met betrekking tot de krantenartikelen moet worden vastgesteld dat u hier niet bij naam wordt genoemd, deze geen betrekking hebben op uw persoonlijk wedervaren en aldus geen toegevoegde waarde bezitten. Het louter verwijzen naar de algemene situatie volstaat immers niet om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken. Zo ontbreekt enige persoonlijke link met de Franse asielaanvraagdocumenten van uw tante en blijkt hieruit geen enkele familieband, waardoor ook in deze de toegevoegde waarde eerder zoek is. Dient in de marge nog te worden benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht dient te worden en moet worden beoordeeld op de eigen merites.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat u in het kader van uw vorige verzoeken eveneens melding maakte van activiteiten voor het 'Tamil Coordinating Comitee' (hierna TCC), al kon u ook hierover niet overtuigen. Immers dient eerst en vooral te worden vastgesteld dat het bijzonder frappant is dat u in onderhavig verzoek uw activiteiten voor het TCC niet naar voor zou brengen, wanneer u werd gepolst naar uw vrees bij terugkeer (CGVS, p. 9). Dat u dit klaarblijkelijk slechts sporadisch zou opwerpen roept reeds vragen op. Daargelaten zulks aldus minstens de ernst van uw voorgehouden vreesst ondergraaft, werd reeds in het verleden geoordeeld dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kon worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België.

Bovendien bleek uw rol zodanig beperkt dat het niet waarschijnlijk zou zijn dat u in de problemen zou kunnen komen, afgaande op toen beschikbare informatie. U brengt heden echter geen elementen aan die het tegendeel zouden kunnen bewijzen. Zo bevestigde u nog steeds geen officieel lid te zijn geworden en gevraagd naar uw activiteiten en uw rol binnen de organisatie stelde u nogal vaag een "supporter" te zijn. U gepolst waarom dat niet het geval was antwoordde u op de koop toe nogal weinig afdoend: "Ze vroegen niet of ik lid wou worden, ik vroeg het ook niet". Een dergelijke desinteresse is bijzonder frappant. U kon de missie van de organisatie slechts summier omschrijven als "de wereld tonen welke problemen Sri Lankanen hebben" en de volledige naam van de leider bleek u ook te zijn ontgaan. U gevraagd naar uw eigen functioneren binnen de organisatie antwoordde u vreemd genoeg: "ik ga en doe niets bij die organisatie". U meende hen enkel en alleen als vrijwilliger te hebben ondersteund: "wat ze mij zeggen, ik doe het" en zou in die hoedanigheid wat tafels hebben verzet, vlaggen hebben opgehangen en spandoeken opgebonden, doch niets meer. U zou dan ook slechts af en toe hebben deelgenomen. U had aldus geen organiserende functie, noch zou u hen behalve een sporadische donatie substantieel financieel hebben ondersteund, hetgeen uw beperkte rol wederom bevestigt (CGVS, p. 9-11).

Hoe dan ook had u hierdoor in België geen problemen gekend en ondanks het feit dat er foto's van u werden genomen tijdens dergelijke evenementen, had uw familie in Sri Lanka hier ook geen negatieve gevolgen van ondervonden. U had eigenlijk geen idee of de Sri Lankaanse overheid op de hoogte was van uw activiteiten, wist niet zeker of u hier hoegenaamd problemen zou door ondervinden en had geen weet van lotgenoten die wél in de problemen waren gekomen (CGVS, p. 11-12). U had hoe dan ook nooit een interview gegeven en behalve het door u neergelegde artikel uit uw vorige verzoeken bleek deze geen identificerende informatie over u te bevatten. Dat uw beeldmateriaal en/of personalia aldus zou verspreid zijn en te zien zou zijn geweest in Sri Lanka, blijkt aldus niets meer dan een blote bewering.

Aldus kan gezien de beperkte omvang van uw rol binnen de Tamilgemeenschap niet zomaar aangenomen worden dat u hierom in de problemen zou kunnen komen bij terugkeer naar Sri Lanka. Zonder concrete aanwijzingen van het tegendeel (zie supra) lijken uw activiteiten en engagement bijzonder weinig opzienbarend. U kon gezien bovenstaande vaststellingen dan ook niet aantonen dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren. Het louter verwijzen naar dergelijke activiteiten en/of de algemene situatie in Sri Lanka volstaat dan ook niet om enige vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken (CGVS, p. 12-14).

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds allen besproken en vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Met betrekking tot de door u neergelegde enveloppe staat deze enkel dat u post krijgt, doch niets meer.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies

voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (supra).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico

loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongegrond karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd."

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van dit zevende verzoek om internationale bescherming.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoeker geeft te kennen dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt op welke wijze de 52 artikelen die hij neerlegde niet pertinent zijn in het kader van huidige aanvraag tot internationale bescherming, *i.e.* waarom deze elementen de kans niet aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Volgens verzoeker heeft verwerende partij niet in voldoende detail uiteengezet waarom de 52 neergelegde artikelen niet kunnen worden weerhouden om een aanvraag tot internationale bescherming te gronden, laat staan ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot deze artikelen. Naast het gegeven dat werd gesteld dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas, hetgeen *in casu* niet aanwezig is, kracht bij te zetten, werd ook gesteld dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Daarnaast werd er tevens vastgesteld dat dat verzoeker in deze krantenartikelen niet bij naam wordt genoemd, geen betrekking hebben op verzoekers persoonlijk wedervaren en aldus geen toegevoegde waarde bezitten. Het louter verwijzen naar de algemene situatie volstaat namelijk niet om enig risico dat verzoeker *in concreto* zou lopen, aannemelijk te maken.

Met het argument dat de verwerende partij zelf in de beslissing van 26 oktober 2017 stelde dat de verklaringen van verzoeker rond zijn arrestatie toendertijd misschien wel overdreven waren doch dat de ze niet ongeloofwaardig waren, gaat verzoeker uit van een verkeerde lezing van de toendertijd genomen beslissing.

Hierin werd immers duidelijk gestipuleerd dat *"Ten vierde acht het Commissariaat-generaal het mogelijk dat u ooit gearresteerd werd, maar lijken de verschillende locaties en duur van uw gevangenschap toch ernstig overdreven. Zo heeft u het Commissariaat-generaal er niet van kunnen overtuigen dat u gevangen werd gehouden in het Joseph Camp in Vavuniya. Zo verklaarde u dat u alleen in een grote cel vastgehouden werd en dat er in die cel een wc aanwezig was (CGVS 07/07/2017, p.8, 9). Uit informatie over het Joseph Camp waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat gevangen in het Joseph Camp ofwel met een groot aantal gevangenen in een cel zaten ofwel alleen in een heel kleine ruimte (zie document 1, p.20). Uit dit document blijkt ook dat er geen wc in de cellen was, maar dat de gevangen een fles kregen toegereikt om hun behoefte in te doen of onder begeleiding naar de sanitaire ruimte werden gebracht (zie document 1, p.21). U beschreef eveneens de verhoorkamer als een lege kamer met enkele stokken in (CGVS 07/07/2017, p.9). De verhoorkamers in het Joseph Camp bevatten echter meer materiaal, zo*

beschreven andere gevangenen een tafel, een stoel en foltermateriaal (zie document 1, p.25). Er kunnen dus ernstige vragen gesteld worden bij de oprechtheid van uw verklaringen omtrent uw gevangenschap in het Joseph Camp. Verder slaagde u er niet in coherente verklaringen af te leggen over uw verblijf in het Abeya kindertehuis. In uw eerste interview bij het Commissariaat-generaal verklaarde u namelijk dat u hier vijf maanden verbleef terwijl u bij uw tweede interview verklaarde dat u hier twee jaar verbleef (CGVS 26/05/2016, p.9; CGVS 07/07/2017, p.6). Er kan nochtans verwacht worden dat u op min of meer coherente wijze de periode van uw eigen gevangenschap kan aangeven. Het attest en de badge van de ICRC kunnen de twijfels betreffende de duur en locatie van uw gevangenschap niet wijzigen. Uw badge duidt namelijk op geen enkele wijze de periode of locatie van gevangenschap aan. Het attest daarentegen vermeldt wel dat u bezocht werd in de Vavuniya Counter Subversive Unit, de gevangenis van Anuradhapura en het Abeya kindertehuis in de periode van 31 januari 2007 en 26 maart 2008. Op basis van uw verklaringen werden het Ashoka kindertehuis en de datum van vrijlating op 28 juli 2010 nog aan dit attest toegevoegd. Van deze laatste verblijfplaats en datum van vrijlating heeft u dus geen sluitend bewijs. Bovendien kunnen bij de oprechtheid van attest van de ICRC op zich ook al ernstige vragen gesteld worden aangezien u stelde dat u dit document in Jaffna ging ophalen, terwijl het document in Colombo werd opgesteld (CGVS 26/05/2016, p.3). De badge van de Human Rights Commission heeft geen bewijswaarde, want deze is op geen enkele wijze in verband te brengen is met uw persoon aangezien ze geen naam of foto bevat. Hierbij wil het Commissariaat-generaal u er nogmaals op wijzen dat er reeds getwijfeld werd aan uw aanwezigheid in Sri Lanka in 2009 en 2010 waardoor er ook getwijfeld wordt aan uw zogenaamde gevangenschap in deze periode. Bovenstaande vaststellingen wijzen erop dat u bepaalde gebeurtenissen sterk heeft aangedikt om uw asielaanvraag te bevorderen. Wat er ook van zij; uit uw verklaringen en de documenten die u voorlegt blijkt dat u vrijgesproken werd en u minstens sinds 2010 niet meer vervolgd werd door de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS 26/05/2016, p.4; CGVS 07/07/2017, p.7). De documenten over uw arrestatie en de badge tonen enkel aan dat u gearresteerd werd en vervolgens vrijgesproken, hetgeen niet in twijfel getrokken wordt door het Commissariaat-generaal."

In het arrestnr. 200 379 van 26 februari 2018 oordeelde de Raad desbetreffend:

"Voorts wordt de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas nog verder ondergraven door volgende vaststellingen: (i) verzoeker maakt, zoals hoger gesteld, niet aannemelijk dat zijn (verre)familie banden heeft met de LTTE; (ii) verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij gevangen werd gehouden in het Joseph Camp in Vavuniya, gezien zijn beschrijvingen van de cellen en verhoorkamers (CGVS-verslag 2, p. 8-9) niet overeenstemmen met de informatie over Joseph Camp in het administratief dossier en dit zoals de bestreden beslissing aanhaalt, ook op eenvoudige punten; (iii) verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over de duur van zijn verblijf in het Abeya kindertehuis (eerst vijf maanden, vervolgens twee jaar, CGVS-verslag 1, p. 9; CGVS-verslag 2, p. 6); (iv) de bedreigingen door de CID na verzoekers vrijlating zijn geenszins geloofwaardig, gezien de CID, gelet op verzoekers vrijspraak, geen reden meer had om verzoeker te superviseren en het daarenboven niet aannemelijk is dat de CID verzoeker drie dagen na zijn vrijlating zou opzoeken om te melden dat verzoeker onder toezicht stond (CGVS-verslag 1, p. 4); (v) het is evenmin aannemelijk dat het leger naar verzoekers huis kwam om hem te rekruteren, gezien verzoeker geen interessant – en indien verzoekers zou gevolgd worden, eerder een onbetrouwbaar – profiel heeft en het bovendien geen steek houdt dat het leger gewoon wegging wanneer verzoeker weigerde en de volgende dag terug aan zijn deur stond (CGVS-verslag 1, p. 3)." (eigen onderlijning). Hieruit blijkt dan ook afdoende dat er toen reeds werd gesteld dat er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde arrestatie en vasthouding.

Waar verzoeker aanvoert dat de thans neergelegde stukken dienen te worden bekeken samen met de stukken die verzoeker gedurende zijn eerste zes aanvragen neerlegde ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming, toont hij niet aan op welke wijze deze stukken in samenhang met de reeds eerder neergelegde en beoordeelde stukken een ander licht zouden kunnen werpen op de gedane vaststellingen.

Het verweer dat de verwerende partij ten onrechte stelt dat verzoeker geen *"overtuigende affiniteiten"* met de Tamilgemeenschap in België aantoonst nu dit element op zich genomen geen licht werpt op het risico tot vervolging dat verzoeker stelt te moeten ondergaan bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka, kan niet overtuigen.

De Raad stelt vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen volledigheidshalve in de bestreden beslissing opmerkt dat verzoeker in het kader van zijn vorige verzoeken eveneens melding maakte van activiteiten voor het 'Tamil Coordinating Comitee' (TCC), en

desbetreffend vaststelde dat verzoeker dit in onderhavig verzoek om internationale bescherming niet heeft aangevoerd.

Bijgevolg kon terecht gesteld worden *“Daargelaten zulks aldus minstens de ernst van de voorgehouden vrees ondergraaft, werd reeds in het verleden geoordeeld dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kon worden dat deze overheden uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in België. Bovendien bleek uw rol zodanig beperkt dat het niet waarschijnlijk zou zijn dat u in de problemen zou kunnen komen, afgaande op toen beschikbare informatie. U brengt heden echter geen elementen aan die het tegendeel zouden kunnen bewijzen. Zo bevestigde u nog steeds geen officieel lid te zijn geworden en gevraagd naar uw activiteiten en uw rol binnen de organisatie stelde u nogal vaag een “supporter” te zijn. U gepolst waarom dat niet het geval was antwoordde u op de koop toe nogal weinig afdoend: “Ze vroegen niet of ik lid wou worden, ik vroeg het ook niet”. Een dergelijke desinteresse is bijzonder frappant. U kon de missie van de organisatie slechts summier omschrijven als “de wereld tonen welke problemen Sri Lankanen hebben” en de volledige naam van de leider bleek u ook te zijn ontgaan. U gevraagd naar uw eigen functioneren binnen de organisatie antwoordde u vreemd genoeg: “ik ga en doe niets bij die organisatie”. U meende hen enkel en alleen als vrijwilliger te hebben ondersteund: “wat ze mij zeggen, ik doe het” en zou in die hoedanigheid wat tafels hebben verzet, vlaggen hebben opgehangen en spandoeken opgebonden, doch niets meer. U zou dan ook slechts af en toe hebben deelgenomen. U had aldus geen organiserende functie, noch zou u hen behalve een sporadische donatie substantieel financieel hebben ondersteund, hetgeen uw beperkte rol wederom bevestigt (CGVS, p. 9-11).*

Hoe dan ook had u hierdoor in België geen problemen gekend en ondanks het feit dat er foto's van u werden genomen tijdens dergelijke evenementen, had uw familie in Sri Lanka hier ook geen negatieve gevolgen van ondervonden. U had eigenlijk geen idee of de Sri Lankaanse overheid op de hoogte was van uw activiteiten, wist niet zeker of u hier hoegenaamd problemen zou door ondervinden en had geen weet van lotgenoten die wél in de problemen waren gekomen (CGVS, p. 11-12). U had hoe dan ook nooit een interview gegeven en behalve het door u neergelegde artikel uit uw vorige verzoeken bleek deze geen identificerende informatie over u te bevatten. Dat uw beeldmateriaal en/of personalia aldus zou verspreid zijn en te zien zou zijn geweest in Sri Lanka, blijkt aldus niets meer dan een blote bewering.

Aldus kan gezien de beperkte omvang van uw rol binnen de Tamilgemeenschap niet zomaar aangenomen worden dat u hierom in de problemen zou kunnen komen bij terugkeer naar Sri Lanka. Zonder concrete aanwijzingen van het tegendeel (zie supra) lijken uw activiteiten en engagement bijzonder weinig opzienbarend. U kon gezien bovenstaande vaststellingen dan ook niet aantonen dat u specifiek in de aandacht van de Sri Lankaanse overheid staat, of minstens dat uw activiteiten in België bijzonder zichtbaar waren. Het louter verwijzen naar dergelijke activiteiten en/of de algemene situatie in Sri Lanka volstaat dan ook niet om enige vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken (CGVS, p. 12-14).” Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hieraan afbreuk zouden kunnen doen.

Verder stelt verzoeker de volgende motivering van de bestreden beslissing te betwisten *“Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LITE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LITE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 26 november 2020) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Niettegenstaande meerdere geraadpleegde bronnen verwijzen naar het feit dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle min 'erheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils, is het volgens dezelfde bronnen nog te vroeg om te kunnen stellen wat deze gevolgen concreet zullen zijn. Voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dient rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst en kunnen hypothetische toekomstvoorspellingen niet in aanmerking worden genomen. Het komt het CGVS dan ook niet toe te speculeren over de vooralsnog hypothetische gevolgen van deze grondwetswijziging in het licht van de gegrondheid van een hangend verzoek om internationale bescherming.”* en voert hij aan dat men om te kunnen beoordelen en te beslissen of iemand in aanmerking komt voor internationale bescherming de actuele situatie in aanmerking dient te nemen.

De Raad stelt vast dat deze motivering geen deel uitmaakt van de thans bestreden beslissing. Waar verzoeker aangeeft dat men de actuele situatie moet beoordelen stelt de Raad vast dat het Commissariaat-generaal in de thans bestreden beslissing zich daadwerkelijk steunde op recentere en

aldus actuele informatie, zijnde de “COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022” en deze ook toevoegde aan het administratief dossier.

Met zijn algemeen betoog over het feit dat er een kans bestaat dat verzoeker naar de toekomst toe bij een terugkeer naar Sri Lanka het slachtoffer zal worden van arbitraire vervolgingen omwille van zijn Tamil afkomst, en de mogelijke gevolgen van de recente grondwetswijzing voor minderheidsgroeperingen, waaronder de Tamils, werpt verzoeker geen ander licht op de appreciatie van zijn vluchtmotieven. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst. De loutere verwijzing naar verder niet oudere landeninformatie en krantenartikels over de veiligheidssituatie in Sri Lanka en de situatie van LTTE-leden/sympathisanten, zonder dit verder in verband te brengen met zijn individuele omstandigheden, volstaat daartoe niet.

Waar verzoeker nog hekelt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf stelt dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben voor mensen zoals verzoeker, doch deze gevolgen niet nagaat, gaat hij voorbij aan wat in de bestreden beslissing wordt gesteld over de in- en uitreisprocedures, over gevallen van detentie, over de sociale en politieke omwentelingen eind 2021 en over aanhoudingen op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Verzoeker toont hiermee niet aan dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt geconcludeerd dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming en de door hem bijgebrachte documenten niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF